

Sygn. akt III CZ 38/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Gerard Bieniek

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa „P.” sp. z o.o.

przeciwko M.C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 21 lipca 2006 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 1 grudnia 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej M.C. od wyroku tego Sądu z dnia 8 lipca 2005 r., gdyż nie zawierała ona wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W zażaleniu pozwana twierdzi, że skarga kasacyjna w pełni spełnia wymogi przewidziane w przepisach k.p.c., wobec czego zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Natomiast na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. na wnoszącego skargę kasacyjną nałożono obowiązek zawarcia w jej treści wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. Brak w kasacji takiego wniosku powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2) lub przez Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Z przytoczonych przepisów wynika, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wyraźnie sformułować w niej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania przez Sąd Najwyższy oraz uzasadnić go, nawiązując do sformułowanych w ustawie wymogów przyjęcia jej do rozpoznania. Nie wystarcza przy tym powołanie się przez skarżącego na jakiegokolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi do rozpoznania. Musi to być logiczny wywód, z którego wynika, że zachodzą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, wymienione w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (podobnie SN w postanowieniu z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 136).

Wbrew twierdzeniom pozwanej, skarga kasacyjna nie zawiera wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Z uzasadnienia zażalenia wynika zaś, że pozwana uważa, iż sformułowanie w skardze zarzutów naruszenia prawa jest równoznaczne z wnioskiem o jej przyjęcie. Poglądu tego nie można jednak zasadnie bronić zważywszy, że zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać nie tylko przytoczenie podstawy kasacyjnych, lecz dodatkowo również wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Skoro skarga kasacyjna pozwanej nie zawierała wspomnianego wniosku, Sąd Apelacyjny zasadnie ją odrzucił, jako nie spełniającą wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c., zażalenie oddalił.